

Brussel, 26 augustus 2021
(OR. en)

11398/21

**Interinstitutioneel dossier:
2021/0278(NLE)**

PECHE 283

VOORSTEL

van:	de secretaris-generaal van de Europese Commissie, ondertekend door mevrouw Martine DEPREZ, directeur
ingekomen:	26 augustus 2021
aan:	de heer Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, secretaris-generaal van de Raad van de Europese Unie
nr. Comdoc.:	COM(2021) 491 final
Betreft:	Voorstel voor een VERORDENING VAN DE RAAD tot vaststelling, voor 2022, van de vangstmogelijkheden voor bepaalde visbestanden en groepen visbestanden in de Oostzee en tot wijziging van Verordening (EU) 2021/92 wat betreft bepaalde vangstmogelijkheden in andere wateren

Hierbij gaat voor de delegaties document COM(2021) 491 final.

Bijlage: COM(2021) 491 final

EUROPESE
COMMISSIE

Brussel, 26.8.2021
COM(2021) 491 final

2021/0278 (NLE)

Voorstel voor een

VERORDENING VAN DE RAAD

tot vaststelling, voor 2022, van de vangstmogelijkheden voor bepaalde visbestanden en groepen visbestanden in de Oostzee en tot wijziging van Verordening (EU) 2021/92 wat betreft bepaalde vangstmogelijkheden in andere wateren

TOELICHTING

1. ACHTERGROND VAN HET VOORSTEL

• Motivering en doel van het voorstel

Overeenkomstig Verordening (EU) nr. 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 inzake het gemeenschappelijk visserijbeleid (“de basisverordening van het GVB”) moeten de levende mariene biologische rijkdommen zodanig worden geëxploiteerd dat de populaties van de gevangen soorten worden hersteld en gehandhaafd op een niveau dat hoger is dan datgene wat de maximale duurzame opbrengst (“MDO”) kan opleveren. Een belangrijk instrument in dit verband is de jaarlijkse vaststelling van de vangstmogelijkheden in de vorm van totale toegestane vangsten (“TAC’s” – total allowable catches) en quota.

Verordening (EU) 2016/1139 van het Europees Parlement en de Raad van 6 juli 2016 tot vaststelling van een meerjarenplan voor de kabeljauw-, haring- en sprotbestanden in de Oostzee en de visserijen die deze bestanden exploiteren (“het meerjarenplan”) omvat een nadere omschrijving van de waarden van de visserijsterfte, uitgedrukt in bandbreedtes. Deze waarden worden in dit voorstel gebruikt met het oog op het bereiken van de doelstellingen van het GVB, en met name het bereiken en behouden van het MDO-niveau.

Het doel van dit voorstel is voor 2022 de vangstmogelijkheden van de lidstaten vast te stellen voor de in commercieel opzicht belangrijkste visbestanden in de Oostzee. Met het oog op de vereenvoudiging en de verduidelijking van de jaarlijkse besluiten inzake TAC’s en quota worden de vangstmogelijkheden in de Oostzee sinds 2006 bij een afzonderlijke verordening vastgesteld.

• Verenigbaarheid met bestaande bepalingen op het beleidsterrein

In het voorstel worden de quota vastgesteld op niveaus die verenigbaar zijn met de doelstellingen van Verordening (EU) nr. 1380/2013.

• Verenigbaarheid met andere beleidsterreinen van de Unie

Het voorstel is in overeenstemming met de doelstellingen en voorschriften van het GVB en strookt met het beleid van de Unie inzake duurzame ontwikkeling.

2. RECHTSGRONDSLAG, SUBSIDIARITEIT EN EVENREDIGHEID

• Rechtsgrondslag

Artikel 43, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (“VWEU”).

• Subsidiariteit (bij niet-exclusieve bevoegdheid)

Het voorstel valt onder de exclusieve bevoegdheid van de Unie, als bedoeld in artikel 3, lid 1, punt d), VWEU. Het subsidiariteitsbeginsel is derhalve niet van toepassing.

• Evenredigheid

Het voorstel is om de volgende redenen in overeenstemming met het evenredigheidsbeginsel.

Het GVB is een gemeenschappelijk beleid. Krachtens artikel 43, lid 3, VWEU is het aan de Raad om de maatregelen voor de vaststelling en verdeling van de vangstmogelijkheden vast te stellen.

Bij dit voorstel voor een verordening van de Raad worden vangstmogelijkheden aan de lidstaten toegewezen. Op grond van artikel 16, leden 6 en 7, en artikel 17 van Verordening

(EU) nr. 1380/2013 mogen de lidstaten deze mogelijkheden volgens de in die artikelen vastgestelde criteria verdelen over de regio's of de marktdeelnemers. De lidstaten kunnen dus met een ruime mate aan vrijheid en conform het sociaal-economische model van hun keuze beslissen hoe zij de aan hen toegewezen vangstmogelijkheden benutten.

Het voorstel heeft geen nieuwe financiële gevolgen voor de lidstaten. De Raad stelt elk jaar een verordening als de onderhavige vast, en de openbare en particuliere middelen voor de uitvoering van deze verordening zijn reeds beschikbaar.

- **Keuze van het instrument**

Voorgesteld instrument: verordening.

Dit is een voorstel voor visserijbeheer op basis van artikel 43, lid 3, VWEU.

3. RESULTATEN VAN EX-POSTEVALUATIES, RAADPLEGINGEN VAN BELANGHEBBENDEN EN EFFECTBEOORDELINGEN

- **Raadplegingen van belanghebbenden**

Overeenkomstig de mededeling van de Commissie betreffende de raadpleging over de vangstmogelijkheden voor 2022 in het kader van het gemeenschappelijk visserijbeleid (COM(2021) 279 final) is de adviesraad voor de Oostzee ("BSAC" – Baltic Sea Advisory Council) geraadpleegd. De wetenschappelijke basis voor het voorstel is aangeleverd door de Internationale Raad voor het onderzoek van de zee ("ICES"). Met de voorlopige standpunten van de belanghebbenden over de betrokken visbestanden is rekening gehouden voor zover dat mogelijk was zonder tegen het bestaande beleid in te gaan of de toestand van kwetsbare bestanden te verslechteren.

Het wetenschappelijke advies over vangstbeperkingen en de toestand van de bestanden is in juni 2021 ook met de lidstaten besproken in het regionale forum Baltfish.

- **Bijeenbrengen en benutten van deskundigheid**

Er is overleg gepleegd met de wetenschappelijke organisatie ICES.

De Unie verzoekt de ICES jaarlijks om wetenschappelijk advies over de toestand van de belangrijke visbestanden. Het ontvangen advies heeft betrekking op alle bestanden in de Oostzee en er worden TAC's voorgesteld voor de in commercieel opzicht belangrijkste bestanden (<http://www.ices.dk/advice/Pages/Latest-Advice.aspx>).

- **Effectbeoordeling**

Het voorstel maakt deel uit van een langetermijnaanpak waarbij de visserij wordt gebracht op niveaus die op lange termijn duurzaam zijn, en op die niveaus wordt behouden. Deze aanpak zal naar verwachting leiden tot een stabiele visserijdruk en hogere quota, en bijgevolg tot een beter inkomen voor de vissers en hun gezinnen. De toename van de aanlandingen zal naar verwachting gunstig zijn voor de visserijsector, de consument, de verwerkende industrie en de detailhandel, evenals voor de rest van de bedrijven die banden hebben met de commerciële visserij en de recreatievisserij.

Door de in de voorbije jaren genomen besluiten inzake vangstmogelijkheden in de Oostzee was het tot 2019 gelukt om op het tijdstip van de vaststelling van de TAC's de visserijsterfte met de MDO-bandbreedtes in overeenstemming te brengen voor alle bestanden met een MDO-advies behalve voor haring in het westelijke deel van de Oostzee, om het herstel van de bestanden te bewerkstelligen en om de vangstcapaciteit en de vangstmogelijkheden opnieuw in evenwicht te brengen. Helaas kwam kabeljauw in het oostelijke deel van de Oostzee in

2019 onder zware druk en de ICES gaat ervan uit dat dit bestand de komende jaren hoogstwaarschijnlijk in een uitgeputte toestand zal blijven.

Ook de kabeljauw in het westelijke deel van de Oostzee worstelt al jaren om opnieuw een gezond niveau te bereiken en sinds 2020 is ook de biomassa van haring in het centrale deel van de Oostzee gedaald tot onder een gezond niveau. Voorts zijn ook verscheidene zalmpopulaties al vele jaren zeer zwak. Er moet dus nog vooruitgang worden geboekt om alle bestanden te herstellen en in overeenstemming te brengen met de MDO.

Op 28 mei 2021 heeft de ICES zijn wetenschappelijk advies voor de bestanden in de Oostzee gepubliceerd, maar het advies voor kabeljauw in het westelijke deel van de Oostzee en voor de TAC's voor de twee zalmbestanden uitgesteld tot midden september. Volgens de inschatting van de ICES blijft de biomassa van haring in het westelijke deel van de Oostzee en van kabeljauw in het oostelijke deel van de Oostzee onder biologisch veilige grenzen. De biomassa van haring in het centrale deel van de Oostzee blijft onder gezonde grenzen. De biomassa van kabeljauw in het westelijke deel van de Oostzee ligt al enkele jaren onder gezonde grenzen. Kabeljauw in het oostelijke deel van de Oostzee krijgt een voorzorgsadvies. Vijf bestanden krijgen een MDO-advies. Drie daarvan bevinden zich op een gezond niveau (sprot, haring in de Golf van Riga en haring in de Botnische Golf) en twee daarvan niet (haring in het westelijke deel en in het centrale deel van de Oostzee). Schol bestaat uit twee bestanden, waarvan het ene een MDO-advies heeft gekregen en het andere een voorzorgsadvies.

Rekening houdend met het bovenstaande en in afwachting van de publicatie van het ICES-advies voor drie TAC's en van aanvullende ICES-informatie voor een vierde bestand zou het voorstel de gerichte visserij op haring in het westelijke deel van de Oostzee sluiten, met een TAC voor onvermijdelijke bijvangsten, en de vangstmogelijkheden voor haring in de Botnische Golf met 5 % en voor haring in het centrale deel van de Oostzee met 54 % verlagen. Het voorstel zou de vangstmogelijkheden voor haring in de Golf van Riga met 21 % doen toenemen en die voor schol, voor sprot en voor bijvangsten van kabeljauw in het oostelijke deel van de Oostzee op hetzelfde niveau behouden.

Het economische effect van het voorstel voor 2022 zal dus een verlaging van de vangstmogelijkheden van alle lidstaten zijn. Al met al leidt het huidige voorstel (dus zonder kabeljauw in het westelijke deel van de Oostzee, haring in het westelijke deel van de Oostzee en de TAC's voor de twee zalmbestanden) tot ongeveer 434 500 ton aan vangstmogelijkheden in de Oostzee, wat neerkomt op een verlaging met 11,6 % ten opzichte van de gewijzigde vangstmogelijkheden voor 2021.

- **Gezonde regelgeving en vereenvoudiging**

Het voorstel blijft flexibel wat betreft de toepassing van de mechanismen voor quotaruil die de vorige jaren al waren ingesteld bij de verordeningen betreffende de vangstmogelijkheden in de Oostzee. Er zijn geen nieuwe bepalingen of nieuwe administratieve procedures voor de overheidsinstanties (van de EU of de lidstaten) voorgesteld die de administratieve lasten zouden kunnen verhogen.

Het voorstel betreft een jaarlijkse verordening, dit keer voor het jaar 2022, en bevat derhalve geen herzieningsclausule.

4. GEVOLGEN VOOR DE BEGROTING

Het voorstel heeft geen gevolgen voor de begroting van de EU.

5. OVERIGE ELEMENTEN

- **Uitvoeringsplanning en regelingen betreffende monitoring, evaluatie en rapportage**

De monitoring van het gebruik van de vangstmogelijkheden in de vorm van TAC's en quota is vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 1224/2009 van de Raad.

- **Artikelsgewijze toelichting**

In dit voorstel worden voor de lidstaten die in de Oostzee visserijactiviteiten verrichten, de voor 2022 geldende vangstmogelijkheden voor bepaalde bestanden en groepen bestanden vastgesteld.

Verordening (EU) 2016/1139 tot vaststelling van het meerjarenplan voor de Oostzee is op 20 juli 2016 in werking getreden. Volgens de bepalingen van dat plan moeten de vangstmogelijkheden worden vastgesteld overeenkomstig de doelstellingen van het plan en moeten zij voldoen aan de streefbandbreedtes voor de visserijsterfte die zijn opgenomen in de beste beschikbare wetenschappelijke adviezen, met name van de ICES of van een soortgelijke onafhankelijke wetenschappelijke instantie. Voor bestanden waarvoor een MDO-advies wordt gegeven, moet de TAC krachtens artikel 4, lid 3, van het meerjarenplan in beginsel op of onder de F_{MDO} -puntwaarde worden vastgesteld (binnen de “lagere F_{MDO} -bandbreedte”), maar overeenkomstig artikel 4, lid 4, van het meerjarenplan kan de TAC ook altijd worden vastgesteld op een niveau dat lager ligt dan de F_{MDO} -bandbreedte. Voor gezonde bestanden kan de TAC, onder de voorwaarden van artikel 4, lid 5, van het meerjarenplan, worden vastgesteld op een niveau dat hoger is dan de F_{MDO} -puntwaarde (binnen de “hogere F_{MDO} -bandbreedte”). In artikel 5, lid 1, van het meerjarenplan is bepaald dat voor bestanden met een biomassa onder de gezonde grenswaarden (onder de “ $B_{trigger}$ ”) passende herstelmaatregelen moeten worden genomen om te waarborgen dat het betrokken bestand snel terugkeert naar gezonde niveaus, en dat met name de TAC moet worden vastgesteld op een niveau dat is verlaagd tot een waarde onder de hogere F_{MDO} -bandbreedte, rekening houdend met de afname van de biomassa. Indien de biomassa van een bestand zelfs onder biologisch veilige grenzen ligt (onder de “ B_{lim} ”), moeten krachtens artikel 5, lid 2, van het meerjarenplan aanvullende herstelmaatregelen worden genomen. Herstelmaatregelen kunnen met name inhouden dat de gerichte visserij op het betrokken bestand wordt geschorst en dat de vangstmogelijkheden voor die bestanden of andere bestanden in de visserijen voldoende worden verlaagd. Er kunnen ook andere herstelmaatregelen worden vastgesteld, maar die moeten functioneel met de vangstmogelijkheden verbonden zijn. Bij de keuze van de maatregelen moet rekening worden gehouden met de aard, de ernst, de duur en de herhaling van de situatie.

Overeenkomstig de basisverordening van het GVB moeten de vangstmogelijkheden voor bestanden waarvoor voorzorgsadviezen worden gegeven, worden vastgesteld op niveaus die minstens een vergelijkbaar niveau van instandhouding garanderen. Voorts staat in overweging 8 van de basisverordening van het GVB dat bij het nemen van beheersmaatregelen voor gemengde visserijen rekening moet worden gehouden met het feit dat het bij gemengde visserij moeilijk is om voor alle bestanden tegelijk het beginsel van de maximale duurzame opbrengst in acht te nemen, met name wanneer uit wetenschappelijk advies blijkt dat het bijzonder moeilijk is om het gebruikte vistuig zo selectief te maken dat het fenomeen van de “verstikkingsoorten” zich niet voordoet.

De vangstmogelijkheden worden voorgesteld overeenkomstig artikel 16, lid 1 (beginsel van relatieve stabiliteit) en artikel 16, lid 4 (doelstellingen van het GVB en in de meerjarenplannen opgenomen regels) van de basisverordening van het GVB.

Waar dit van toepassing is, worden met het oog op de vaststelling van de EU-quota voor met de Russische Federatie gedeelde bestanden de respectieve hoeveelheden van deze bestanden in mindering gebracht op de door de ICES aanbevolen TAC's. De aan de lidstaten toegewezen TAC's en quota zijn opgenomen in de bijlage bij de verordening.

Voor haring in het westelijke deel van de Oostzee is de door de ICES geraamde bestandsomvang iets toegenomen, maar bevindt hij zich nog steeds op slechts 54 % van het grensreferentiepunt voor paaibiomassa, waaronder er volgens de ICES sprake kan zijn van een verminderde reproductiecapaciteit (" B_{lim} "). De rekrutering is al vele jaren laag en is tot een historisch dieptepunt gedaald. Aangezien geen enkel vangstscenario de biomassa in de nabije toekomst boven B_{lim} zou brengen, heeft de ICES zijn advies voor nulvangsten voor het vierde jaar op rij herhaald.

Daarom stelt de Commissie op grond van artikel 5, lid 2, en artikel 4, lid 4, van het meerjarenplan voor, de gerichte visserij te sluiten, behalve voor de louter wetenschappelijke visserij, en een TAC voor onvermijdelijke bijvangsten vast te stellen om verstikking van andere visserijen te voorkomen. Dit jaar heeft de ICES voor het eerst een technisch dienstdocument gepubliceerd over onvermijdelijke bijvangsten van haring van het westelijke deel van de Oostzee in andere visserijen. Daarin wordt evenwel niets gezegd over de visserij in de Oostzee. De Commissie heeft de ICES om die informatie verzocht. De Commissie zal haar voorstel bijwerken en een TAC voorstellen zodra zij die informatie van de ICES heeft ontvangen.

Voor kabeljauw in het oostelijke deel van de Oostzee kon de ICES nog steeds de waarden van de MDO-bandbreedtes voor de visserijsterfte niet vaststellen en heeft hij daarom een voorzorgsadvies gegeven. Voor het derde jaar op rij heeft de ICES een advies gepubliceerd voor nulvangsten in 2022. Volgens de ramingen van de ICES bevindt de bestandsomvang zich nog steeds onder biologisch veilige grenzen (B_{lim}) en zal hij op middellange termijn onder B_{lim} blijven, zelfs als er helemaal geen visserij zou plaatsvinden. Bovendien schat de ICES dat de biomassa sinds 2020 licht gedaald is en dat de rekrutering historisch laag blijft. Gezien de uitputting van het bestand zijn sinds 2019 strenge maatregelen genomen. De gerichte visserij op kabeljauw in het oostelijke deel van de Oostzee is gesloten, behalve voor de louter wetenschappelijke visserij, en de TAC is beperkt tot de onvermijdelijke bijvangsten om verstikking van de meeste andere visserijen in de Oostzee te voorkomen.

Voorts zijn verdere herstelmaatregelen die functioneel met de vangstmogelijkheden verbonden zijn, vastgesteld in de vorm van een paaisluiting voor de piekperiode voor het paaien en de potentiële paaigebieden, met uitzonderingen voor de louter wetenschappelijke visserij, bepaalde kleinschalige kustvisserijen met passief vistuig en de pelagische visserijen voor menselijke consumptie buiten de belangrijkste potentiële paaigebieden. Bovendien is sinds 2020 de recreatievisserij in het belangrijkste verspreidingsgebied verboden, aangezien de gevangen hoeveelheden aanzienlijk zouden zijn in vergelijking met de TAC voor bijvangsten. Aangezien deze herstelmaatregelen nog niet de tijd hebben gehad om tot een verbetering van de toestand van het bestand te leiden, is het passend ze te handhaven en het TAC-niveau ongewijzigd te houden.

Wat kabeljauw in het westelijke deel van de Oostzee betreft, heeft de ICES besloten zijn advies tot midden september 2021 uit te stellen wegens problemen in verband met grote inconsistenties die achteraf tijdens het beoordelingsproces aan het licht zijn gekomen. De ICES heeft evenwel sinds 2019 aangegeven dat de toestand van het bestand fragiel is en opnieuw achteruitgaat. Bovendien is het bestand gebaseerd op één goede jaarklasse, waarvan de biomassa echter regelmatig naar beneden is bijgesteld. Er zijn momenteel geen aanwijzingen dat de perceptie van de algemene toestand van de bestanden aanzienlijk

verbeterd zou zijn. In afwachting van het advies van de ICES is het dan ook passend de functioneel met de vangstmogelijkheden verbonden herstelmaatregelen van 2021 met betrekking tot paaisluitingen en bepaalde beperkingen voor de gerichte visserij en de recreatievisserij, ongewijzigd te laten. De Commissie zal haar voorstel inzake het TAC-niveau en de meeneemlimiet voor de recreatieve visserij met de hengel bijwerken zodra de ICES zijn advies heeft uitgebracht.

De ICES raamde in 2020 dat de biomassa van haring in het centrale deel van de Oostzee onder het gezonde niveau was gedaald ("B_{trigger}"). Vorig jaar werd verwacht dat de biomassa in 2021 weer boven het gezonde niveau zou liggen, maar in feite is zij verder afgenomen en dicht bij B_{lim} gekomen. Bovendien was de ICES vorig jaar van mening dat de jaarklasse 2019 sterk was, maar nu blijkt die onder het gemiddelde te liggen, wat betekent dat er sinds 2015 geen sterke rekrutering meer is. De Commissie stelt dan ook voor om, overeenkomstig artikel 5, lid 1, van het meerjarenplan de vangstmogelijkheden vast te stellen op de lagere puntwaarde van de F_{MDO}-bandbreedte. De ICES gaat ervan uit dat de biomassa zich bij dit niveau van visserijsterfte in 2023 weer boven het gezonde niveau zal bevinden.

De TAC's die worden voorgesteld voor haring in de Golf van Riga, haring in de Botnische Golf en sprout, komen overeen met de in artikel 4, lid 3, van het meerjarenplan bedoelde MDO-bandbreedte voor de visserijsterfte. De biomassa van sprout is gezond, maar de visserijdruk blijft te hoog. Bovendien raadt de ICES aan rekening te houden met de interacties tussen de verschillende soorten, aangezien sprout een belangrijke foerageersoort voor kabeljauw is. Voorts wordt sprout gevangen in een gemengde visserij met haring, waarvan de TAC volgens de regels van het meerjarenplan voor het tweede jaar op rij aanzienlijk moet worden verlaagd. De Commissie stelt daarom voor de TAC voor sprout niet te verhogen, maar op hetzelfde niveau te behouden.

De TAC voor schol komt overeen met een combinatie van het MDO-advies voor het bestand in de deelsectoren 21, 22 en 23 en van de ICES-benadering voor bestanden waarvoor weinig gegevens beschikbaar zijn (voorzorgsadvies), toegepast op het bestand in de deelsectoren 24 tot en met 32. Beide bestanden ontwikkelen zich goed, maar er moet rekening worden gehouden met de interacties tussen de verschillende soorten. Kabeljauw is een onvermijdelijke bijvangst in de scholvisserij en de bijvangstniveaus kunnen aanzienlijk zijn, met name zolang geen gebruik wordt gemaakt van selectiever vistuig. De Commissie stelt voor de vangstmogelijkheden voor kabeljauw in het oostelijke deel van de Oostzee op een zeer laag niveau te houden, en naar verwachting zal het uitgestelde ICES-advies voor kabeljauw in het westelijke deel van de Oostzee niet leiden tot een aanzienlijke toename van de vangsten. De Commissie stelt daarom voor de TAC voor schol overeenkomstig artikel 4, lid 4, van het meerjarenplan op hetzelfde niveau te behouden.

De ICES heeft besloten zijn advies voor de TAC's voor de twee zalmbestanden uit te stellen tot midden september 2021. De Commissie zal haar voorstel bijwerken zodra de ICES zijn advies heeft uitgebracht. Overigens heeft de ICES in een in 2020 uitgevoerde beoordeling voor zalm in het hoofdbekken geconstateerd dat de referentiepunten en het eerdere advies niet in overeenstemming waren met de MDO-aanpak. Bovendien zijn verscheidene rivierpopulaties zalm al vele jaren zwak, met in het beste geval beperkte tekenen van herstel. De gemengde commerciële en recreatieve zeevisserij in het hoofdbekken is gericht op alle bestanden, met inbegrip van deze zwakke bestanden. Volgens de ICES bestaat er dan ook geen enkel vangstniveau voor de gemengde commerciële zeevisserij dat ervoor zou kunnen zorgen dat alle zalmpopulaties in het TAC-gebied de MDO bereiken binnen één zalmgeneratie.

Bij Verordening (EG) nr. 847/96 van de Raad zijn verdere voorwaarden voor het meerjarenbeheer van de TAC's ingevoerd, onder meer de flexibiliteitsbepalingen van de artikelen 3 en 4 voor bestanden waarvoor voorzorgs-TAC's, respectievelijk analytische TAC's zijn vastgesteld. Krachtens artikel 2 van die verordening moet de Raad bij de vaststelling van de TAC's bepalen voor welke bestanden de artikelen 3 en 4 niet van toepassing zijn, met name op basis van de biologische situatie van de bestanden. Meer recent is bij artikel 15, lid 9, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 het flexibiliteitsmechanisme ingevoerd voor alle bestanden die onder de aanlandingsverplichting vallen. Om te voorkomen dat excessieve flexibiliteit het beginsel van een rationele en verantwoorde exploitatie van de levende mariene biologische rijkdommen zou ondergraven en een belemmering zou vormen voor de verwezenlijking van de doelstellingen van het GVB, moet dus worden verduidelijkt dat de artikelen 3 en 4 van Verordening (EG) nr. 847/96 alleen van toepassing zijn wanneer de lidstaten geen gebruik maken van de jaarflexibiliteit waarin artikel 15, lid 9, van Verordening (EU) nr. 1380 voorziet.

De Commissie stelt ook voor Verordening (EU) 2021/92 te wijzigen om een TAC vast te stellen voor kever, waarvoor de visserij op 1 november begint. Het TAC-niveau wordt als "p.m." vastgesteld in afwachting van de publicatie van het ICES-advies, dat begin oktober 2021 wordt verwacht, en het overleg met het Verenigd Koninkrijk.

Voorstel voor een

VERORDENING VAN DE RAAD

tot vaststelling, voor 2022, van de vangstmogelijkheden voor bepaalde visbestanden en groepen visbestanden in de Oostzee en tot wijziging van Verordening (EU) 2021/92 wat betreft bepaalde vangstmogelijkheden in andere wateren

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 43, lid 3,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Krachtens artikel 6 van Verordening (EU) nr. 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad¹ moet bij de vaststelling van instandhoudingsmaatregelen rekening worden gehouden met de beschikbare wetenschappelijke, technische en economische adviezen, met inbegrip van, waar relevant, verslagen van het Wetenschappelijk, Technisch en Economisch Comité voor de Visserij en van andere adviesinstanties, alsook met de adviezen van de adviesraden die voor de betrokken geografische bevoegdheidsgebieden zijn opgericht, en de gezamenlijke aanbevelingen van de lidstaten.
- (2) Het is aan de Raad om de maatregelen vast te stellen voor de vaststelling en de verdeling van de vangstmogelijkheden, inclusief, voor zover nodig, bepaalde functioneel daarmee verbonden voorwaarden. In artikel 16, lid 1, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 is bepaald dat de vangstmogelijkheden aan de lidstaten moeten worden toegewezen op een manier die de relatieve stabiliteit van de visserijactiviteiten van iedere lidstaat voor elk visbestand of elke visserij waarborgt.
- (3) In artikel 2, lid 2, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 is bepaald dat het GVB tot doel heeft het exploitatieniveau dat de maximale duurzame opbrengst (“MDO”) oplevert, indien mogelijk tegen 2015 en, geleidelijk toenemend, voor alle bestanden uiterlijk in 2020 te verwezenlijken. De overgangsperiode tot en met 2020 had tot doel een evenwicht te vinden tussen enerzijds het bereiken van de MDO voor alle bestanden en anderzijds de mogelijke sociaal-economische aspecten van eventuele aanpassingen van de desbetreffende vangstmogelijkheden.
- (4) De totale toegestane vangsten (“TAC’s”) moeten derhalve overeenkomstig Verordening (EU) nr. 1380/2013 worden vastgesteld op basis van de beschikbare wetenschappelijke adviezen, met inachtneming van zowel de biologische en sociaal-economische aspecten als de verplichting tot billijke behandeling van de

¹ Verordening (EU) nr. 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 inzake het gemeenschappelijk visserijbeleid, tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 1954/2003 en (EG) nr. 1224/2009 van de Raad en tot intrekking van Verordeningen (EG) nr. 2371/2002 en (EG) nr. 639/2004 van de Raad en Besluit 2004/585/EG van de Raad (PB L 354 van 28.12.2013, blz. 22).

visserijsectoren en rekening houdend met de standpunten die kenbaar zijn gemaakt tijdens de raadpleging van de belanghebbenden.

- (5) Bij Verordening (EU) 2016/1139 van het Europees Parlement en de Raad² is een meerjarenplan vastgesteld voor de kabeljauw-, haring- en sprotbestanden in de Oostzee en voor de visserijen die die bestanden exploiteren (“het plan”). Het plan beoogt ervoor te zorgen dat de levende mariene biologische rijkdommen zodanig worden geëxploiteerd dat de populaties van de gevangen soorten worden hersteld en gehandhaafd op een niveau dat hoger is dan datgene wat de MDO kan opleveren. In artikel 16, lid 4, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 is bepaald dat de vangstmogelijkheden voor bestanden die onder specifieke meerjarenplannen vallen, vastgesteld moeten worden overeenkomstig de in die plannen vervatte voorschriften.
- (6) Overeenkomstig artikel 4, lid 1, van het plan moesten de vangstmogelijkheden voor de in artikel 1 van het plan vermelde bestanden zodanig worden vastgesteld dat zo spoedig mogelijk en, geleidelijk toenemend, uiterlijk in 2020 een visserijsterfte op MDO-niveau, uitgedrukt in bandbreedtes, werd bereikt. De vangstbeperkingen voor 2022 voor de betrokken bestanden in de Oostzee moeten dan ook worden vastgesteld overeenkomstig de doelstellingen van het plan.
- (7) De Internationale Raad voor het onderzoek van de zee (“ICES”) heeft op 28 mei 2021 zijn jaarlijks advies voor de bestanden in de Oostzee gepubliceerd. Volgens de ICES bedroeg de biomassa van haring in het westelijke deel van de Oostzee in de deelsectoren 20 tot en met 24 slechts 54 % van de grensreferentiewaarde voor paaibiomassa, waaronder er sprake kan zijn van een verminderde reproductiecapaciteit (“ B_{lim} ”). Bovendien blijft de rekrutering historisch laag. Daarom heeft de ICES voor het vierde opeenvolgende jaar een advies voor nulvangsten uitgebracht. Overeenkomstig artikel 5, lid 2, van Verordening (EU) 2016/1139 moeten alle passende herstelmaatregelen worden vastgesteld om te waarborgen dat het betrokken bestand snel terugkeert boven het niveau dat de MDO kan opleveren. Volgens die bepaling moeten voorts aanvullende herstelmaatregelen worden genomen. Aangezien het bestand uitgeput is, is het passend de gerichte visserij te sluiten, met een uitzondering voor visserijactiviteiten die uitsluitend ten behoeve van wetenschappelijk onderzoek worden verricht en voor zover daarbij volledig wordt voldaan aan de voorwaarden van artikel 25 van Verordening (EU) 2019/1241 van het Europees Parlement en de Raad³. Om het fenomeen van de “verstikkingssoorten” te voorkomen en het juiste evenwicht te vinden tussen enerzijds het voortzetten van de visserijen omdat onderbreking mogelijk ernstige sociaal-economische gevolgen zou hebben, en anderzijds de noodzaak om een goede biologische toestand van het bestand te bereiken, en rekening houdend met de moeilijkheid om alle bestanden in een gemengde visserij tegelijk op het niveau van de maximale duurzame opbrengst te bevissen, is het passend om een TAC voor onvermijdelijke bijvangsten vast te stellen.

² Verordening (EU) 2016/1139 van het Europees Parlement en de Raad van 6 juli 2016 tot vaststelling van een meerjarenplan voor de kabeljauw-, haring- en sprotbestanden in de Oostzee en de visserijen die deze bestanden exploiteren, tot wijziging van Verordening (EG) nr. 2187/2005 van de Raad en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1098/2007 van de Raad (PB L 191 van 15.7.2016, blz. 1).

³ Verordening (EU) 2019/1241 van het Europees Parlement en de Raad van 20 juni 2019 betreffende de instandhouding van visbestanden en de bescherming van mariene ecosystemen door middel van technische maatregelen, tot wijziging van de Verordeningen (EG) nr. 1967/2006 en (EG) nr. 1224/2009 van de Raad en de Verordeningen (EU) nr. 1380/2013, (EU) 2016/1139, (EU) 2018/973, (EU) 2019/472 en (EU) 2019/1022 van het Europees Parlement en de Raad, en tot intrekking van de Verordeningen (EG) nr. 894/97, (EG) nr. 850/98, (EG) nr. 2549/2000, (EG) nr. 254/2002, (EG) nr. 812/2004 en (EG) nr. 2187/2005 van de Raad (PB L 198 van 25.7.2019, blz. 105).

- (8) Wat het kabeljauwbestand in het oostelijke deel van de Oostzee betreft, heeft de ICES zijn voorzorgsadvies sinds 2019 opnieuw kunnen baseren op een meer gegevensrijke beoordeling. De ICES raamt dat de biomassa nog steeds onder B_{lim} ligt en sinds vorig jaar verder is afgenomen. Daarom heeft de ICES voor het derde opeenvolgende jaar een advies voor nulvangsten uitgebracht. Sinds 2019 zijn in de Unie strenge instandhoudingsmaatregelen vastgesteld. Overeenkomstig artikel 5, lid 2, van Verordening (EU) 2016/1139 is de gerichte visserij op kabeljauw in het oostelijke deel van de Oostzee gesloten en is voor onvermijdelijke bijvangsten van kabeljauw in het oostelijke deel van de Oostzee een TAC op zeer laag niveau vastgesteld om het verschijnsel van “verstikkingssoorten” in andere visserijen te voorkomen. Voorts zijn verdere herstelmaatregelen die functioneel met de vangstmogelijkheden verbonden zijn, vastgesteld in de vorm van paaisluitingen en een verbod op recreatievisserij in het belangrijkste verspreidingsgebied. Gezien het advies van de ICES en de ongewijzigde toestand van het bestand is het passend het niveau van de vangstmogelijkheden en de functioneel daarmee verbonden herstelmaatregelen ongewijzigd in stand te houden.
- (9) [Placeholder - kabeljauw in het westelijke deel van de Oostzee]
- (10) In 2020 raamde de ICES dat de biomassa van haring uit het centrale deel van de Oostzee was gedaald tot onder het referentiepunt voor de paaibiomassa van dat bestand, waaronder specifieke en passende beheersmaatregelen moesten worden genomen (“B_{trigger}”). Volgens de ramingen van de ICES in 2021 is de biomassa verder afgenomen en bevindt zij zich nu dicht bij B_{lim} . Bijgevolg is het passend de vangstmogelijkheden vast te stellen overeenkomstig artikel 5, lid 1, van Verordening (EU) 2016/1139.
- (11) Volgens het advies van de ICES wordt kabeljauw gevangen als bijvangst bij de visserij op schol. Sprot wordt gevangen in een gemengde visserij met haring en is een prooi-soort voor kabeljauw. Het is passend om met deze interacties tussen de soorten rekening te houden bij de vaststelling van de vangstmogelijkheden voor schol en sprot.
- (12) [Placeholder - zalm in het hoofdbekken]
- (13) [Placeholder - zalm in de Finse Golf]
- (14) De invoering van een verbod op de visserij op zeeforel buiten vier zeemijl en van een beperking van de bijvangst van zeeforel tot 3 % van de gecombineerde vangst van zeeforel en zalm heeft sterk bijgedragen tot een substantiële vermindering van de voorheen vaak voorkomende verkeerde aangiften van vangsten in de zalmvisserij, met name als vangsten van zeeforel. Het is daarom passend deze bepaling te handhaven om een laag niveau van verkeerde aangiften te handhaven.
- (15) De bij deze verordening vastgestelde vangstmogelijkheden moeten worden gebruikt overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1224/2009 van de Raad⁴, en met name de artikelen 33 en 34 betreffende de registratie van de vangsten en de visserijinspanning, respectievelijk de toezending van gegevens over de uitputting van de vangstmogelijkheden aan de Commissie. Daarom moeten in deze verordening de codes worden gespecificeerd die de lidstaten moeten gebruiken wanneer zij gegevens

⁴ Verordening (EG) nr. 1224/2009 van de Raad van 20 november 2009 tot vaststelling van een controleregeling van de Unie die de naleving van de regels van het gemeenschappelijk visserijbeleid moet garanderen, tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 847/96, (EG) nr. 2371/2002, (EG) nr. 811/2004, (EG) nr. 768/2005, (EG) nr. 2115/2005, (EG) nr. 2166/2005, (EG) nr. 388/2006, (EG) nr. 509/2007, (EG) nr. 676/2007, (EG) nr. 1098/2007, (EG) nr. 1300/2008 en (EG) nr. 1342/2008 en tot intrekking van de Verordeningen (EEG) nr. 2847/93, (EG) nr. 1627/94 en (EG) nr. 1966/2006 (PB L 343 van 22.12.2009, blz. 1).

aan de Commissie toezenden betreffende de aangelande hoeveelheden van bestanden die onder deze verordening vallen.

- (16) Bij Verordening (EG) nr. 847/96 van de Raad⁵ zijn aanvullende voorwaarden voor het meerjarenbeheer van de TAC's ingevoerd, waaronder de flexibiliteitsbepalingen van de artikelen 3 en 4 voor voorzorgs- en analytische TAC's. Krachtens artikel 2 van die verordening moet de Raad bij de vaststelling van de TAC's bepalen voor welke bestanden de artikelen 3 en 4 niet van toepassing mogen zijn, met name op basis van de biologische situatie van de bestanden. Meer recent is bij artikel 15, lid 9, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 het jaarflexibiliteitsmechanisme ingevoerd voor alle bestanden die onder de aanlandingsverplichting vallen. Om te voorkomen dat excessieve flexibiliteit het beginsel van een rationele en verantwoordelijke exploitatie van de levende biologische rijkdommen van de zee zou ondergraven, een belemmering zou vormen voor de verwezenlijking van de doelstellingen van het GVB en tot een verslechtering van de biologische toestand van de bestanden zou leiden, moet worden bepaald dat de artikelen 3 en 4 van Verordening (EG) nr. 847/96 alleen van toepassing zijn op analytische TAC's wanneer geen gebruik wordt gemaakt van de jaarflexibiliteit als bedoeld in artikel 15, lid 9, van Verordening (EU) nr. 1380/2013.
- (17) Aangezien de biomassa van het kabeljauwbestand in het oostelijke deel van de Oostzee en van het haringbestand in het westelijke deel van de Oostzee onder B_{lim} ligt en in 2022 alleen bijvangsten en wetenschappelijke visserijen zijn toegestaan, hebben de lidstaten zich er bovendien toe verbonden om de in artikel 15, lid 9, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 vastgestelde jaarflexibiliteit in 2022 niet op deze bestanden toe te passen, zodat de vangsten in 2022 niet groter zullen zijn dan de TAC's die voor kabeljauw in het oostelijke deel van de Oostzee en voor haring in het westelijke deel van de Oostzee zijn vastgesteld.
- (18) Het visseizoen voor kever in ICES-sector 3a, de wateren van het Verenigd Koninkrijk en van de Europese Unie van ICES-deelgebied 4 en de wateren van het Verenigd Koninkrijk van ICES-sector 2a loopt van 1 november tot en met 31 oktober. Op basis van nieuw wetenschappelijk advies moet er in deze gebieden een TAC voor kever worden vastgesteld. Verordening (EU) 2021/92 van de Raad⁶ moet daarom dienovereenkomstig worden gewijzigd.
- (19) Om een onderbreking van de visserijactiviteiten te voorkomen en het inkomen van de vissers van de Unie veilig te stellen, moet deze verordening van toepassing zijn met ingang van 1 januari 2022. Deze verordening moet evenwel van 1 november 2021 tot en met 31 oktober 2022 van toepassing zijn op kever in ICES-sector 3a, de wateren van het Verenigd Koninkrijk en van de Europese Unie van ICES-deelgebied 4 en de wateren van het Verenigd Koninkrijk van ICES-sector 2a. Gezien de urgentie moet deze verordening onmiddellijk na de bekendmaking ervan in werking treden,

⁵ Verordening (EG) nr. 847/96 van de Raad van 6 mei 1996 tot invoering van aanvullende voorwaarden voor het meerjarenbeheer van de TAC's en quota (PB L 115 van 9.5.1996, blz. 3).

⁶ Verordening (EU) 2021/92 van de Raad van 28 januari 2021 tot vaststelling, voor 2021, van de vangstmogelijkheden voor bepaalde visbestanden en groepen visbestanden welke in de wateren van de Unie en, voor vissersvaartuigen van de Unie, in bepaalde wateren buiten de Unie van toepassing zijn (PB L 31 van 29.1.2021, blz. 31).

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I

ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1

Onderwerp

Bij deze verordening worden voor bepaalde visbestanden en groepen visbestanden in de Oostzee de vangstmogelijkheden voor 2022 vastgesteld en worden sommige bij Verordening (EU) 2021/92 vastgestelde vangstmogelijkheden in andere wateren gewijzigd.

Artikel 2

Toepassingsgebied

1. Deze verordening is van toepassing op vissersvaartuigen van de Unie die actief zijn in de Oostzee.
2. Deze verordening is tevens van toepassing op de recreatievisserij indien in de toepasselijke bepalingen uitdrukkelijk naar deze visserij wordt verwezen.

Artikel 3

Definities

Voor de toepassing van deze verordening gelden de definities van artikel 4 van Verordening (EU) nr. 1380/2013. Daarnaast gelden de volgende definities:

- (1) “deelsector”: een deelsector van de Internationale Raad voor het onderzoek van de zee (“ICES”) in de Oostzee als gedefinieerd in bijlage III bij Verordening (EG) nr. 218/2009 van de Raad⁷;
- (2) “totale toegestane vangst” (“TAC”): de hoeveelheid van elk bestand die in een jaar mag worden gevangen;
- (3) “quotum”: een gedeelte van de TAC dat is toegewezen aan de Unie, aan een lidstaat of aan een derde land;
- (4) “recreatievisserij”: niet-commerciële visserijactiviteiten waarmee mariene biologische hulpbronnen worden geëxploiteerd voor recreatieve, toeristische of sportieve doeleinden.

⁷ Verordening (EG) nr. 218/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 11 maart 2009 inzake de verstrekking van statistieken van de nominale vangsten van lidstaten die in het noordoostelijke gedeelte van de Atlantische Oceaan vissen (herschikking) (PB L 87 van 31.3.2009, blz. 70).

HOOFDSTUK II

VANGSTMOGELIJKHEDEN

Artikel 4 **TAC's en toewijzingen**

De TAC's, de quota en, in voorkomend geval, de functioneel daarmee verbonden voorwaarden worden vastgesteld in de bijlage bij deze verordening.

Artikel 5 **Bijzondere bepalingen inzake de toewijzing van vangstmogelijkheden**

De vangstmogelijkheden worden overeenkomstig deze verordening aan de lidstaten toegewezen, onverminderd:

- (a) uitwisselingen van vangstmogelijkheden op grond van artikel 16, lid 8, van Verordening (EU) nr. 1380/2013;
- (b) kortingen en nieuwe toewijzingen op grond van artikel 37 van Verordening (EG) nr. 1224/2009;
- (c) extra aanlandingen die worden toegestaan op grond van artikel 3 van Verordening (EG) nr. 847/96 of artikel 15, lid 9, van Verordening (EU) nr. 1380/2013;
- (d) hoeveelheden die worden ingehouden overeenkomstig artikel 4 van Verordening (EG) nr. 847/96 of overgedragen op grond van artikel 15, lid 9, van Verordening (EU) nr. 1380/2013;
- (e) verlagingen op grond van de artikelen 105 en 107 van Verordening (EG) nr. 1224/2009.

Artikel 6 **Voorwaarden voor het aanlanden van vangsten en bijvangst**

De bestanden van niet-doelsoorten die zich binnen biologisch veilige grenzen bevinden, als bedoeld in artikel 15, lid 8, van Verordening (EU) nr. 1380/2013, en in aanmerking komen voor de afwijking van de verplichting om vangsten in mindering te brengen op de betrokken quota, zijn opgenomen in de bijlage bij deze verordening.

Artikel 7 **Sluitingen ter bescherming van paaiende kabeljauw**

- 1. Van 1 mei tot en met 31 augustus is het verboden om met welk vistuig dan ook te vissen in de deelsectoren 25 en 26.
- 2. Een vrijstelling van het in lid 1 vastgestelde verbod geldt in de volgende gevallen:
 - (a) voor visserijactiviteiten die uitsluitend ten behoeve van wetenschappelijk onderzoek worden verricht, mits dat onderzoek wordt uitgevoerd met volledige inachtneming van de voorwaarden van artikel 25 van Verordening (EU) 2019/1241;
 - (b) voor vissersvaartuigen van de Unie van minder dan twaalf meter lengte over alles die vissen met kieuwnetten, warnetten of schakelnetten, met geankerde

beugen, beuglijnen, vrije beuglijnen, handlijnen en peuren of soortgelijk passief vistuig in gebieden met een waterdiepte van minder dan 20 meter volgens de coördinaten op de officiële zeekaarten van de bevoegde nationale autoriteiten;

- (c) voor vissersvaartuigen van de Unie die in deelsector 25 waar de waterdiepte minder dan 50 meter bedraagt, op pelagische bestanden voor rechtstreekse menselijke consumptie vissen met vistuig met een maaswijdte van 45 mm of minder, en waarvan de aanlandingen zijn gesorteerd.
3. Het is verboden met welk vistuig dan ook te vissen in de deelsectoren 22 en 23 van 1 februari tot en met 31 maart, en in de deelsector 24 van 15 mei tot en met 15 augustus.
4. Een vrijstelling van het in lid 3 vastgestelde verbod geldt in de volgende gevallen:
- (a) voor visserijactiviteiten die uitsluitend ten behoeve van wetenschappelijk onderzoek worden verricht, mits dat onderzoek wordt uitgevoerd met volledige inachtneming van de voorwaarden van artikel 25 van Verordening (EU) 2019/1241;
 - (b) voor vissersvaartuigen van de Unie van minder dan twaalf meter lengte over alles die vissen met kieuwnetten, warnetten of schakelnetten, met geankerde beugen, beuglijnen, vrije beuglijnen, handlijnen en peuren of soortgelijk passief vistuig in gebieden met een waterdiepte van minder dan 20 meter volgens de coördinaten op de officiële zeekaarten van de bevoegde nationale autoriteiten;
 - (c) voor vissersvaartuigen van de Unie die in deelsector 24 waar de waterdiepte minder dan 40 meter bedraagt, op pelagische bestanden voor rechtstreekse menselijke consumptie vissen met vistuig met een maaswijdte van 45 mm of minder, en waarvan de aanlandingen zijn gesorteerd.
5. Kapiteins van vissersvaartuigen als bedoeld in lid 2, punt b) of c), en lid 4, punt b) of c), zorgen ervoor dat hun visserijactiviteit te allen tijde door de controleautoriteiten van de lidstaat kan worden gemonitord.

Artikel 8

Maatregelen betreffende de recreatievisserij op kabeljauw in de deelsectoren 22-26

- 1. In het kader van de recreatievisserij mag elke visser in de deelsectoren 22 en 23 en in deelsector 24 binnen zes zeemijl gemeten vanaf de basislijnen per dag niet meer dan [p.m.] kabeljauwen in bezit hebben.
- 2. In afwijking van lid 1 mag elke visser in de deelsectoren 22 en 23 en in deelsector 24 binnen zes zeemijl gemeten vanaf de basislijnen in de periode van 1 februari tot en met 31 maart 2022 per dag niet meer dan [p.m.] kabeljauwen in bezit hebben.
- 3. De recreatievisserij op kabeljauw is verboden in deelsector 24 buiten zes zeemijl gemeten vanaf de basislijnen en in de deelsectoren 25 en 26.
- 4. De leden 1, 2 en 3 gelden onverminderd strengere nationale maatregelen.

Artikel 9

Maatregelen betreffende de visserij op zeeforel en zalm in de deelsectoren 22-32

1. Het vissen op zeeforel buiten vier zeemijl gemeten vanaf de basislijnen in de deelsectoren 22-32 is voor vissersvaartuigen verboden van 1 januari tot en met 31 december 2022. Bij het vissen op zalm in die wateren mogen bijvangsten van zeeforel op elk moment aan boord of bij aanlanding na elke visreis niet meer bedragen dan 3 % van de totale zalm- en zeeforelvangst.
2. Lid 1 geldt onverminderd strengere nationale maatregelen.

Artikel 10

Flexibiliteit

1. Tenzij anders vermeld in de bijlage bij deze verordening is artikel 3 van Verordening (EG) nr. 847/96 van toepassing op bestanden waarvoor een voorzorgs-TAC geldt, en zijn artikel 3, leden 2 en 3, en artikel 4 van die verordening van toepassing op bestanden waarvoor een analytische TAC geldt.
2. Artikel 3, leden 2 en 3, en artikel 4 van Verordening (EG) nr. 847/96 zijn niet van toepassing wanneer een lidstaat gebruikmaakt van de jaarflexibiliteit waarin artikel 15, lid 9, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 voorziet.

Artikel 11

Toezening van gegevens

Wanneer de lidstaten overeenkomstig de artikelen 33 en 34 van Verordening (EG) nr. 1224/2009 gegevens met betrekking tot de hoeveelheden gevangen of aangelande vis aan de Commissie toezenden, gebruiken zij daarvoor de in de bijlage bij deze verordening vermelde bestandscodes.

HOOFDSTUK III

SLOTBEPALINGEN

Artikel 12

Wijziging van Verordening (EU) 2021/92

In bijlage IA wordt de tabel met de vangstmogelijkheden voor kever en geassocieerde bijvangsten in ICES-sector 3a, de wateren van het Verenigd Koninkrijk en van de Europese Unie van ICES-deelgebied 4 en de wateren van het Verenigd Koninkrijk van ICES-sector 2a vervangen door:

“

Soort:	Kever en geassocieerde bijvangsten		Gebied:	3a; wateren van het Verenigd Koninkrijk en van de Europese Unie van deelgebied 4; wateren van het Verenigd Koninkrijk van 2a (NOP/2A3A4.)	
	<i>Trisopterus esmarkii</i>				
Jaar	2021	2022			
Denemarken	116 447 (1)(3)	p.m. (1)(6)		Analytische TAC Artikel 3 van Verordening (EG) nr. 847/96 is niet van toepassing. Artikel 4 van Verordening (EG) nr. 847/96 is niet van toepassing.	
Duitsland	22 (1)(2)(3)	p.m. (1)(2)(6)			
Nederland	86 (1)(2)(3)	p.m. (1)(2)(6)			

Unie	116 555	(¹)(³)	p.m.	(¹)(⁶)
Verenigd Koninkrijk	11 745		p.m.	
Noorwegen	0	(⁴)	p.m.	(⁴)
Faeröer	0	(⁵)	p.m.	(⁵)
TAC	Niet relevant			

-
(1)	Maximaal 5 % van het quotum mag bestaan uit bijvangsten van schelvis en wijting (OT2/*2A3A4). Overeenkomstig deze bepaling op het quotum in mindering gebrachte bijvangsten van schelvis en wijting en overeenkomstig artikel 5, lid 8, van Verordening (EU) nr. 1380/2013 op het quotum in mindering gebrachte bijvangsten van soorten mogen samen niet hoger zijn dan 9 % van het quotum.
(2)	Het quotum mag alleen worden gevangen in de wateren van het Verenigd Koninkrijk en van de Europese Unie van de ICES-gebieden 2a, 3a en 4.
(3)	Het quotum van de Unie mag slechts worden gevangen van 1 november 2020 tot en met 31 oktober 2021.
(4)	Er moet een sorteerrooster worden gebruikt.
(5)	Er moet een sorteerrooster worden gebruikt. Met inbegrip van maximaal 15 % onvermijdelijke bijvangsten (NOP/*2A3A4), die op dit quotum in mindering moeten worden gebracht.
(6)	Het quotum van de Unie mag slechts worden gevangen van 1 november 2021 tot en met 31 oktober 2022.
-

”

Artikel 13 ***Inwerkingtreding***

Deze verordening treedt in werking op de dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Zij is van toepassing met ingang van 1 januari 2022. Artikel 12 is evenwel van toepassing van 1 november 2021 tot en met 31 oktober 2022.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel,

Voor de Raad
De voorzitter